

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Джурковски

Членове: Александър Желязков
Е.ия К.а

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора П. Ем. П.
като разглежда докладваното от Е.ия К.а Наказателно дело за възобновяване
№ 20221000601397 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Постъпило е искане на 07.12.2022г., с вх. № 24482, от адв.Р. Р. и адв.Д. С., в качеството им на защитници на осъдената А. И. А. /пълномощно от 05.01.2023г./, за възобновяване на НОХД №1459/20г. на Пернишки районен съд, потвърдено с решение № 35 по ВНОХД № 8/22г. на ОС-Перник.

В искането се сочи, че решението на Окръжен съд - гр.Перник е постановено при съществени процесуални нарушения, довели до грубо нарушаване правата на подсъдимата. Въззивната инстанция не била упражнила адекватно правомощието си да ревизира първоинстанционния съдебен акт, а формално е посочила, че няма основание за това. Безусловно била възприета установена от РС - гр.Перник фактическа обстановка, без да са изследвани въпросите, на които с присъдата не бил даден категоричен и обоснован отговор, с което били нарушени чл.13, чл.107, ал.2 и ал.3 от НПК. Присъдата почивала на предположение в нарушение чл.303, ал.1 от НПК. Поддържа се, че изводите на решаващия съдебен състав не били изградени въз основа на задълбочен и прецизен анализ на доказателствата по делото, а били резултат на превратното им и изопачено тълкуване. Оспорват твърдението, че А. се намирала в близки отношения със свидетелките А. Т. и Е. П.. Счита, че показанията на св.А. Т. са противоречиви, непоследователни и нелогични. Необосновано съдът бил кредитирал експертните заключения, предпочитайки ги пред показанията на свидетеля очевидец Е. П.. Въззивният съд не бил направил самостоятелен

анализ на показанията на тази свидетелка, а единствено декларативно е потвърдил изводите на първоинстанционния съд. Правните доводи потвърждавали извода за необоснованост на присъдата. Съдът бил преградил възможността за приобщаването на доказателства, които разколебават обвинителната теза. Неправилен бил изводът, че подсъдимата е изпълнила подписа в графа „Клиент 2“. Липсвали данни подписите на подсъдимата и на св.Й. да са поставени в един и същ момент върху процесния документ, което разколебавало умисъла. Доказателствената съвкупност била изключително противоречива и от същата не можело да се направи единствено възможния извод за съпричастността на подсъдимата към деянието. Поддържат, че решението на Окръжен съд - гр.Перник не съдържа правни изводи, а преповтаря анализа на първия съд, поради което подсъдимата не е получила справедлив и независим процес. Считат, за неправилна преценката, че не е налице единна усложнена престъпна дейност.

Молят да бъде отменено решението на ОС-Перник и да бъде върнато делото за ново разглеждане. Алтернативно, с оглед изминалия времеви период и при връзката между деянията при условията на чл.26 от НК, молят да се приеме, че са налице предпоставките на чл.78а от НК и да бъде наложено на подсъдимата административно наказание.

В съдебно заседание пред САС защитата на осъдената А. - адв.С., поддържа направеното искане за възобновяване на основанията, посочени в него. Сочи, че не са положени достатъчно процесуални усилия за изясняване на обективната истина, с което са нарушени чл.13 и чл.14 от НПК. Поддържа, че осъдената не е получила справедлив и обективен процес, както и дължимото ѝ уважение от решаващия състав. Моли да бъде възобновено наказателното производство и делото бъде върнато за разглеждане от друг състав на компетентния съд. Алтернативно поддържа искането си за приложение на чл.78а от НК, тъй като не са налице множество престъпления, а е реализирана усложнена престъпна дейност.

Защитата на осъдената А. – адв.Р., сочи, че развитите от защитата тези изобщо не били обсъдени от инстанционните съдилища. Счита, че обвинението не е доказано по несъмнен начин. Св.Т. била променяла четири пъти показанията си, но съдът бил отказал събирането на доказателства за проверка на твърденията ѝ. Сочи, че осъдената няма как да се ползва от документа, каквото е обвинението, тъй като в него не са инкорпориран нейни права, а такива на брат ѝ. Нейните права били защитавани самостоятелно от процесуални представители. Поддържа, че при липсата на доказателства следва да бъде постановена оправдателна присъда. Моли да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Осъдената А. в лична защита поддържа изцяло заявеното от защитниците си. Моли да бъде възобновено делото

В съдебно заседание пред САС прокурорът, представляващ САП, взема становище, че искането е неоснователно. Във връзка с претендираното нарушение на материалния закон по чл.309 от НК счита, че е достатъчно да има съставяне и ползване, а не е нужно извършителят пряко да има полза за себе си и да извлече някакъв личен интерес. Достатъчно било да има

съставяне и ползване на неистински документ или такъв с преправено съдържание, което в случая било установено. Моли да бъде отхвърлено искането.

В последната си дума осъдената А. моли да бъде възобновено наказателното дело.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на сочените основания за възобновяване, намери следното:

Искането на адв.Р. Р. и адв.Д. С., защитници на осъдената А., за възобновяване на производството по делото е допустимо, защото е подадено от тях на основание чл.420, ал.2 от НПК и в срока по чл.421, ал.3 от НПК, спрямо влязъл в сила подлежащ на възобновяване по чл.419 от НПК съдебен акт.

Разгледано по същество същото е **основателно**.

С присъда № 8 от 26.10.2021г. по НОХД № 1459/2020г. Пернишки районен съд, 1 наказателен състав е признал подсъдимата А. И. А. за виновна в това, че:

I. На 02.12.2015г. в гр.Перник /пред Ц. И. Ш.-служител в кантората на Частен Съдебен Изпълнител /ЧСИ/ - А. М. В./, като посредствен извършител /чрез фактическия извършител А. М. Т./, съзнателно се ползвала от неистински частен документ /Пълномощно от дата 21.07.2015г. на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. и с което пълномощно същият упълномощава адвокат А. Т. за процесуално представителство по Изпълнително дело № 20158130401273/, като от нея за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност, поради което и на основание чл.316 вр.чл.309, ал.1, вр. чл.54 вр. чл.55, ал.1, т.2, б.“б“, вр. чл. 4 2, „а“, ал.2, т.1, т.2 и ал.3 от НК, я е осъдил на наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 6 /шест/месеца и периодичност от 2 /два/ пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 6 /шест/месеца.

II. В периода от 14.06.2017г. до 19.06.2017г. в гр. Перник в условията на продължавано престъпление, сама и като посредствен извършител, чрез фактическия извършител А. М. Т., съзнателно се ползвала /представила пред Частен Съдебен изпълнител /ЧСИ/- А. М. В. и пред Районен съд-гр.Перник/ от неистински частни документи /Пълномощно от дата 12.06.2017г., на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. и с което пълномощно, същият упълномощава адвокат Е. К. П. за процесуално представителство по Изпълнително дело №20158130401273 и пълномощно за процесуално представителство по Гражданско дело № 2079/2017г. по описа на Районен съд-гр.Перник, на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. в полза на адвокат А. М. Т./, като от нея за самото съставяне на документите не може да се търси наказателна отговорност, както следва:

1. На 14.06.2017г. в гр.Перник, пред Частен Съдебен изпълнител/ЧСИ/ - А. М. В., съзнателно се ползвала от неистински частен документ/представила пред Частен Съдебен Изпълнител/ЧСИ/ - А. М. В. пълномощно от дата 12.06.2017г. на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. и с което пълномощно същият упълномощава адвокат Е. К. П. за процесуално представителство по Изпълнително дело № 20158130401273/, като от нея за

самото съставяне на документа НЕ може да се търси наказателна отговорност,
и

2. На 19.06.2017г. в гр. Перник, пред Районен съд-гр.Перник, като посредствен извършител / чрез фактическия извършител А. М. Т./, съзнателно се ползвала от неистински частен документ/представила пред Районен съд-гр.Перник пълномощно за процесуално представителство по Гражданско дело № 2079/2017г. по описа на Районен съд-гр.Перник на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. в полза на адвокат А. М. Т./, като от нея за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност, поради което на основание чл.316, вр.чл.309, ал.1 вр.чл.26, ал.1,вр.чл.54, вр.чл.55, ал.1,т.2, б.“б“, вр.чл.42а, ал.2, т.1, т.2 и ал.3 от НК я е осъдил на наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8 /осем/ месеца и периодичност от 2 /два/ пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 /осем/месеца.

На основание чл.23, ал.1 от НК съдът е определил на подсъдимата А. И. А. едно общо най-тежко наказание, а именно наказание: “пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес" с продължителност от 8/осем/месеца и периодичност от 2/два/пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 /осем/месеца.

С присъдата си съдът е осъдил А. И. А. да заплати направените по делото разноски.

С решение № 35 от 20.05.2022г. по ВНОХД №8/22г. Пернишки окръжен съд е потвърдил изцяло присъдата на Пернишки районен съд.

При осъществената извънредна съдебна проверка САС не констатира сочените от защитниците на осъденото лице нарушения на процесуалните разпоредби, вменияващи задължения на съдебните инстанции за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, обусловили пороци при доказателствения анализ и довели до погрешни констатации по основния факт на наказателния процес - извършване на инкриминираните престъпления и тяхното авторство в лицето на подсъдимата.

В хода на проведеното наказателно разследване безспорно е установено, че А. А. е извършител на две отделни престъпления по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК, второто от които при условията на чл.26, ал.1 от НК. Първостепенният съд е направил изводите си след обстойно обсъждане и преценка на събраните по делото годни доказателства.

Така, относно авторството на престъпното използване на инкриминираните документи, инстанционните съдилища са подложили на внимателна проверка гласните доказателствени източници за тяхната достоверност. Това е било необходимо, тъй като в обясненията си, дадени пред първоинстанционния съд, А. оспорва обвинението и излага твърдения, с които очертава напълно различна картина на събитията, във връзка с инкриминираните по отношение на нея документи /три броя пълномощни, с които се оправомощават адв.Т. и адв.П. за водене на изпълнително и гражданско дело във връзка с имот в с.Рударци/. В мотивите на л.259 /гръб/ до л.263/гръб/ първостепенният съд е посочил

и подложил на оценка доказателствата, въз основа на които е приел за доказани вменените по отношение на А. престъпления. На първо място, неистинността на подписите, положени за Н. Й. в процесните пълномощни, правилно е приета за доказана въз основа на приобщените по делото три броя съдебнографически и почеркови експертизи. Запознаването със заключенията, както и с подробните разяснения, които изготвилите ги вещи лица са дали в съдебно заседание при отговора на множеството поставени им въпроси, доведе и настоящия състав до извод, че лицето, което е положило изследваните подписи, не е сочения в документите като автор на волеизявлението - Н. Й., т.е. че същите са неистински по смисъла на чл.93, т.6 от НК. Във връзка с доказаността на този елемент /неистинност/ от обективния състав на чл.309, ал.1 от НК, правилно първостепенният съд е възприел и показанията на самия Н. Й., вкл. тези, които същият е давал на досъдебното производство, надлежно приобщени към доказателствата чрез прочитането на протокола за разпит. В корелация с установената по експертен път неистинност на документите и на личните изявления на соченото като автор лице, са и показанията на св.Т., която във всеки от проведените й разпити последователно е поддържала, че процесните пълномощни не са били подписвани от св.Й. пред нея. Изводим от това обстоятелство е и факта, че същата не може по положителен начин да удостовери факта на престъпното съставяне на документите, което в случая е и неотносимо, тъй като такова обвинение не е повдигано.

Относно пълномощното от 12.06.2017г., при обосноваване на извода си за неистинност на този документ, правилно инстанционните съдилища са възприели като компетентно заключението на съответната съдебнопочерковата експертиза, респ. са отхвърлени като недостоверни твърденията на св.П. от показанията й, дадени пред съда, че Й. го е подписал пред нея лично. Относно посочения документ показанията на свидетелката П. от двете фази на процеса са противоречиви, което е довело до приобщаване по реда на чл.281 от НПК на тези, които същата е давала на досъдебното производство. С основание съдилищата са кредитирали тези от тях, депозирани в хода на разследването, където тя, с уговорката, че няма конкретен спомен, единствено е изказала предположение, че св.Й. и А. са положили подписите лично. Поддържаната впоследствие категоричност относно авторството на документа в лицето на Й., освен, че е опровергана от експертното заключение, правилно е отдадена и на роднинството /по сватовство/ между нея и подсъдимата, и в тази връзка естественото нейно желание да я подпомогне при изграждане на лансираната версия.

Несъмнено по делото са установени и обстоятелствата, при които инкриминираните неистински документи са били представени пред съответните длъжностни лица и органи / ЧСИ А. М. и Районен съд - гр.Перник/, респ. кога, как и от кого. Престъпното използване на неистинските документи, с което фактически се изпълва и довършва изпълнителното деяние на престъплението по чл.316 от НК, при две от деянията е опосредено от действията на трето лице – св.Т., която в качеството й на пълномощник по тях ги е представила, съответно изпратила, пред съответните органи. Тук е мястото да се посочи, че показанията на Т. са подложени от инстанционните съдилища на изключително

внимателна оценка и съпоставка, в резултат на което са достигнали до правилния и обоснован извод за тяхната достоверност, вкл. в частта където последователно, във всеки от разпитите си сочи, че пълномощните са й били донесени /върнати/ - лично или оставени в кантората, от самата А., с положени подписи на мястото на името на брат й – св.Й.. С основание е отхвърлена като неоснователна и напълно лишена от житейска логика и доказателствена опора лансирана от подсъдимата и защитата й версия, според която адв.Т. по свое усмотрение е използвала процесните пълномощни. Съображенията на съдилищата в тази насока напълно се възприемат и поради тяхната пълнота и изчерпателност няма какво повече да се добави.

Специално внимание първият съд е отделил на обясненията на подсъдимата, дадени в хода на съдебното следствие. Подробният им анализ е довел до правилния извод, че в голямата им част същите следва да се третираат като упражняване право на защита от нейна страна.

В отговор на релевираните в искането за възобновяване множество доводи за допуснати от решаващите инстанции нарушения в доказателствената дейност, след внимателно проучване на делото, САС намери, че доказателствената съвкупност е интерпретирана адекватно, при съблюдаване на източника на доказателства. Гласните доказателствени средства са подложени на подробен и внимателен анализ. Във връзка с оспорваните факти, касаещи авторството и изпълнителното деяние на документните престъпления, противоречията в доказателствените източници са отстранени чрез внимателната им съпоставка. Инстанционните съдилища правилно са кредитирали тази група гласни доказателствени източници, която сочи, че подсъдимата е предоставила на св.Т., респ. представила лично инкриминираните неистински пълномощни. Правилно и законосъобразно съдилищата са обосנוвали фактологията си в оспорваната от защитата част въз основа на показанията на св.Т., св.Й., св.Г., св.Ш. и св.Васлева, както и на съдебно почерковите и графическа експертизи, а са възприели с недоверие и не са кредитирани в цялост обясненията на А. и показанията на св.П..

В заключение може да се посочи, че в доказателствената дейност на първостепенния съд не се констатира пропуски, които да обосноват извод за допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правата на подсъдимата. Внимателно и задълбочено са обсъдени доказателствата, като е взета предвид и отчетена природата на техния източник.

Въззивният Пернишки окръжен съд като цяло е възприел доказателствената интерпретация на първия съд с решението си /след като е подложил на собствена преценка годните доказателства и доказателствени средства, относими към установяване на правно релевантните факти/ и е изложил съображенията си за пълно споделяне на фактологията на събитията, както е възприета от първата инстанция. Изводът на въззивната инстанция, че фактическата обстановка е правилно установена от първоинстанционния съд, не почива на недопустими предположения, а е резултат на съпоставянето на гласните доказателства и на обективната и логичната им интерпретация. В този смисъл следва да бъдат отхвърлени

възраженията на защитата за превратност на доказателствения анализ от инстанционните съдилища.

САС намери за неоснователни релевираните в искането доводите за нарушаване по отношение на подсъдимата на принципа за справедлив и обективен съдебен процес. Изложените твърдения за недопустимо поведението на членовете на въззивния съдебен състав не намират доказателствена опора по делото. Вписаните в съдебния протокол забележки от подобен характер са част от изказванията на защитниците, които обаче имат субективен и оценъчен характер и не могат да послужат като основание за извод за допуснати от въззивния съд нарушения по чл.13 и чл.14 от НПК.

Съдебните инстанции са дали *правилна юридическа оценка* на приобщените доказателствени източници. В съответствие с установените по делото факти законосъобразно е прието, че А. А. е осъществила от обективна и субективна страна престъпните състави на чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК и чл.316, вр.чл.309, ал.1 вр.чл.26, ал.1 от НК. Основание за ангажиране на наказателната отговорност на деца е установеното по делото престъпно използване на инкриминираните три броя неистински частни документи – пълномощни. Правната аргументация на присъдата е задълбочена и почива на константната практика на съдилищата по приложението на посочените норми. По делото несъмнено са установени всички елементи от обективната и субективната страна на деянията. В мотивите на присъдата конкретиката на казуса се предхожда от пространни теоретични съображения относно предмета документните престъпления, легалната дефиниция на неистинските документи и кръга на обществени отношения, които се засягат с тях. Конкретни съображения са изложени във връзка със съставомерността на деянието по чл.309, ал.1 от НК и е направена съпоставка с престъплението по чл.316 от НК.

В искането за възобновяване се поддържат доводи за неправилност на изводите на инстанционните съдилища относно правната квалификация на деянията като използване на неистински частен документ от подсъдимата. Настоящият състав се солидаризира с приетото от съдилищата, че подс.А. на посочените в обвинителния акт дати и места, е осъществила престъпния състав на всяко от деянията по чл.316 от НК. Несъмнено е установен предметът на документните престъпления – три отделни пълномощни. Същите представляват материализирано мисловно съдържание и несъмнено имат правно значение, т.е. те са документи. Трите пълномощни са частни документи /по аргумент от чл.93, т.5 от НК/ и неистински такива съгласно чл.93, т.6 от НК. Доказано е по делото, че авторът, посочен в тези пълномощни като упълномощител /Н. Й./, в действителност не ги е съставил, респ. не се е подписал на съответното място. Установената по делото фактология сочи, че инкриминираните пълномощни са използвани от подсъдимата, за да докаже, че съществува определено правоотношение - представителна власт на упълномощеното лице. По този начин – чрез използването им, от една страна е довършен сложния състав на чл.309, ал.1 от НК, а от друга - е осъществен напълно формалния състав на чл.316 от НК, тъй като документите са употребени, представени пред конкретни длъжностни лица. За съставомерността на деянията е без значение, че подсъдимата не е извършила първия акт -

съставянето на неистинския частен документ.

Във връзка със съставомерността на деянията САС намери за неоснователни доводите на защитата, според които А. няма как да се ползва от тези документи, доколкото в тях не са инкорпорирани нейни права. По принцип е вярно, че упълномощаването е лично и едностранно волеизявление, с което се предоставят някакви права на упълномощения. Процесните пълномощни обаче, не могат да бъдат разглеждани извън конкретиката на инкриминираните деяния. В мотивите на присъдата Пернишки районен съд подробно е описал фактологията, която предхожда трите инкриминирани случая на използване на неистински документ, отношенията, в които са се намирали подсъдимата и нейния брат - св.Й., причините, довели до образуване на изпълнителното дело, а впоследствие и участието им като ответници в гражданско дело водено против тях двамата. Вярно е, че всеки от съделителите може да инициира изпълнително производство във връзка с поделен със съдебно решение имот, но представянето на пълномощно, в което се съдържа и подпис на Й., има правно значение не само за него, но и за всеки от съделителите, доколкото за Частния съдебен изпълнител е създадена привидност, че Й. надлежно се представлява, респ. отпада необходимостта отделно да бъде призоваван, уведомяван, да му се връчват книжа и пр. Това положение несъмнено ползва и подс.А., тъй като производството по публична продан на имота се е развивало безпроблемно чрез общ за нея и брат й процесуален представител. Отнесено към неустановеното местоживееие и трудно откриване на Й., представеното пълномощно несъмнено е благоприятствало и подсъдимата, която именно е била активната страна и е инициирала изпълнителното производство във връзка с приключилата съдебна делба на съсобствен между тях и чичо им имот.

В същия смисъл следва да се интерпретира и интересът на А. от използването на другите две неистински пълномощни, където като ответници по общо предявен против тях иск за подобрения, по-благоприятното положение и за нея е било Й. да има процесуален представител, респ. съдебен адрес, не само заради безпрепятственото движение на гражданското дело, но и за адекватна правна помощ за него съгласно правилата на ГПК.

Неоснователни са и доводите на защитата на А., че трите деяния следва да бъдат обединени в продължавано престъпление. В тази връзка правилно инстанционните съдилища са приели, че деянието от 02.12.2015г. е по-отдалечено във времето от установения в практиката на съдилищата критерии за приложението на чл.26, ал.1 от НК. В случая следва да бъде отчетен не само сходният предмет - пълномощни, на които е придаден вид, че са подписани от св.Й., но и спецификата на всяко от деянията, респ. вида и характера на настъпилите несъставомерни последици от тях.

Същевременно, САС намира за *основателни доводите на защитата, с които се претендира приложението на чл.9, ал.2 от НК по отношение на деянието, извършено от подс.А. на 02.12.2015г.* Настоящият състав от една страна съобрази безспорно ниската степен на обществена опасност на дееца, а от друга - *явната незначителност на обществената опасност* на това деяние. САС отчете конкретните обстоятелства, при които е извършено деянието. Инкриминираното пълномощно е предоставяло процесуални правомощия на св.Т.

в образуваното изпълнително дело по изнасяне на публична продажба на съсобствен, неподеляем имот. В резултат на използването на документа са настъпили последици, които нямат негативен характер за лицето, чиито подпис е имитиран. С продажбата на имота и внасяне на парите по сметка на ЧСИ по никакъв начин не е увреден интереса на Й., тъй като с неговата част от получената сума подсъдимата не се е разпоредила. САС отчете и отношенията, които са съществували между А. и Й., и най-вече трудностите по осъществяване на непосредствена връзка между тях по причини изцяло от страна на Й.. В крайна сметка, неговите права и законни интереси в производството са били обезпечени от адвокатската помощ на св.Т., която е действала със съзнанието, че упълномощаването ѝ е действително, аргумент за което е и категоричния ѝ отказ да се разпореждат с неговата част от сумата. Липсата на вредни последици по отношение на лицето, чиито подпис е имитиран и конкретиката на отношенията между А. и Й. налагат извод за явна незначителност на обществената опасност на деянието. Ето защо, САС намери искането за възобновяване в тази му част за основателно, като с настоящото решение на основание чл.425, ал.1, т.2, пр.2 от НПК, вр.чл.24, ал.1, т.1 от НПК А. следва да бъде оправдана за престъплението по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК, извършено на 02.12.2015г. в рамките на фактическите положения по влязлата в сила присъда.

При този изход на делото при осъществената му извънредна проверка по реда на Глава 33 от НПК - оправдаването на А. за едното от престъпленията, относно обвинението ѝ за другото документно престъпление, това по чл.316, вр.чл.309, ал.1 от НК за деяния, извършени на 14.06.2017г. и 19.06.2017г., следва да бъде приложен императива на чл.78а, ал.1 от НК. Предпоставките на посочената разпоредба са изпълнени, тъй като за престъплението, което е умишлено, се предвижда наказание лишаване от свобода до две години, А. не е осъждана за престъпление от общ характер и не е освобождавана от наказателна отговорност и от престъплението не са причинени имуществени вреди. В случая не е налице някое от визираните в чл.78а, ал.7 от НК обстоятелства, които изключват възможността за приложението на института за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

При отмерване и индивидуализация на предвиденото в чл.78а, ал.1 от НК административно наказание „глоба“, САС отчете наличните по делото предимно смекчаващи отговорността на А. обстоятелства, от една страна, а от друга – факта, че се касае за усложнена престъпна дейност - продължавано престъпление, осъществено посредством две отделни деяния, което разкрива една по-висока степен на обществена опасност на деянието и дееца, който е проявил престъпна упоритост. При индивидуализиране отговорността на А., САС отчете и конкретните обстоятелства, при които са извършени двете деяния, и най-вече настъпилата негативна последица за хода на гражданското дело след установяване неистинността на представените пълномощни, съответно нередовната процедура по отношение на Й., наложило производството да започне отначало. При отмерване на наказанието, САС отчете и изтеклия период от време от извършване на деянията до влизане в сила на присъдата /към 5 години/. За тази

прекомерна продължителност на наказателното производство подсъдимата не е допринесла, а от друга страна - делото не представлява фактическа или правна сложност. С оглед на тези съображения САС счете, че „глоба“ в размер на 2 000 лева, под средния предвиден в закона размер, ще отговори на изискванията на чл.36 от НК за постигане целите на наказанието.

В този смисъл САС намери, че следва в производството по възобновяване на основание чл.425, ал.1, т.4 от НПК да бъде **ИЗМЕНЕНА** присъдата на Пернишки районен съд в тази ѝ част, като подсъдимата бъде освободена от наказателна отговорност и на основание чл.78а, ал.1 от НК ѝ бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 / две хиляди/ лева.

При този изход на делото присъдата на Пернишки районен съд следва да бъде отменена и в частта, с която на основание чл.23, ал.1 от НК на подсъдимата А. И. А. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно наказание: “пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8/осем/месеца и периодичност от 2/два/пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 /осем/месеца.

В останалата ѝ част – относно присъдените разноски, присъдата следва да остане така, както е постановена от първоинстанционния съд.

Предвид на изложеното и на основание чл.425, ал.1, т.2 и т.4 от НПК САС, НО, 7 състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по НОХД 1459/2020г. на Пернишки районен съд, както следва:

ОТМЕНЯ присъда № 8 от 26.10.2021г. по НОХД № 1459/2020г. Пернишки районен съд, 1 наказателен състав **в частта**, с която е признал подсъдимата А. И. А. за виновна в това, че на 02.12.2015г. в гр.Перник /пред Ц. И. Ш.-служител в кантората на Частен Съдебен Изпълнител /ЧСИ/ - А. М. В./, като посредствен извършител /чрез фактическия извършител А. М. Т./, съзнателно се ползвала от неистински частен документ /Пълномощно от дата 21.07.2015г. на което е бил придаден вид, че изхожда от Н. И. Й. и с което пълномощно същият упълномощава адвокат А. Т. за процесуално представителство по Изпълнително дело № 20158130401273/, като от нея за самото съставяне на документа не може да се търси наказателна отговорност, като на основание чл.24, ал.1, т.1 от НПК и чл.9, ал.2 от НК я **ОПРАВДАВА** по обвинението за престъпление по чл.316 вр.чл.309, ал.1 от НК.

ИЗМЕНЯ присъда № 8 от 26.10.2021г. по НОХД № 1459/2020г. Пернишки районен съд, 1 наказателен състав **в частта**, с която на подсъдимата А. И. А. за извършено престъпление по чл.316, вр.чл.309, ал.1 вр.чл.26, ал.1 от НК е наложено на основание чл.55,

ал.1, т.2, б. "б", вр. чл.42а, ал.2, т.1, т.2 и ал.3 от НК наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност от 8 /осем/ месеца и периодичност от 2 /два/ пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 /осем/месеца, като на основание чл.78а, ал.1 от НК я **ОСВОБОЖДАВА ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ** и ѝ **НАЛАГА** административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 / две хиляди/ лева.

ОТМЕНЯ присъда № 8 от 26.10.2021г. по НОХД № 1459/2020г. Пернишки районен съд, 1 наказателен състав **в частта**, с която на основание чл.23, ал.1 от НК на подсъдимата А. И. А. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно наказание: „пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес" с продължителност от 8/осем/месеца и периодичност от 2/два/пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност от 8 /осем/месеца.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____